

[Eva Møller]

tilfredshed – også i lyset af de bemærkninger, som jeg kom med ved første behandling af lovforslaget – at det af betænkningen klart fremgår, at ministeren ikke på dette område kan lave ændringer, som måske kan være utrolig gennemgribende for den danske gymnasieskole, uden at der har været forhandlet med Folketingets partier om det. Det tror vi er et godt signal og et rigtigt signal at sende ud, og vi mener også, at staten og Folketinget dermed fortsat har indflydelse på den danske gymnasieskole.

Aage Frandsen (SF):

Under førstebehandlingen kunne det konstateres, at der var et klart flertal i Folketinget for principperne, som lå i ministerens lovforslag om ændring af gymnasiernes forhold, og det var ud fra de betragtninger, vi fra SF's side gik ind i forhandlingerne. Da vi gik ind i forhandlingerne, vidste vi, at der var et flertal for en række af ministerens forslag, så for os drejede det sig om at få nogle ting igennem, som vi mente var vigtige for, at lovforslaget kunne være tilfredsstillende for os.

Det mener vi vi har fået. Der er kommet nogle præciseringer, der understreger, at en række af de ting, som i dag foregår inden for området, stadig væk kan foregå på samme måde i fremtiden. Vi mener, at der med de stillede ændringsforslag er sket helt afgørende præciseringer på en række områder, selv om der er tale om ændringer. Vi vil gerne i den forbindelse understrege, at i forbindelse med de ændringsforslag, som vedrører efteruddannelse, i denne forbindelse statens forpligtelser, de ændringer, der vedrører fordelingsudvalg, hvorefter man ikke lader den enkelte skole vælge elever, men lader det være op til fordelingsudvalget, og endelig spørgsmålet om, hvem der skal vælge det pædagogiske råds formand, finder vi, at der er sket helt afgørende præciseringer, som understreger, at nogle af de ting, som har været opbygget inden for gymnasieområdet igennem årene, kan fortsætte.

Vi finder det også vigtigt, som det er præciseret i betænkningen, at ministeren har tilkendegivet, at det pædagogiske råd skal arbejde med de samme ting, som man hidtil har arbejdet med i lærerrådene og elevrådene, og at bestyrelsens sammensætning ikke kan blive sådan, at de, der er på skolen, dvs. elever og lærere, bliver forholdsmæssigt for ringe repræsenteret;

der er givet et eksempel på, hvordan det cirka kan være, uden at man på nogen måde dermed har låst sig fast.

Vi er også glade for, at det understreges, at man stadig væk kan have fællesudvalg. Det har aldrig været lovfæstet; det er det stadig væk ikke, men det er en ret, som man selvfølgelig kan benytte sig af ude på den enkelte skole.

Med hensyn til den økonomistyring, som ministeren har lagt megen vægt på kom ind, betragter vi det som vigtigt, at man understreger, at den standard, vi har kendt her i 1980'erne, er en standard, vi stadig væk synes er rimelig, og det er kun i tilfælde af, at man ser en standardglidning, at der kan blive tale om, at ministeren mener, at man griber ind for på den måde at understrege, at en række af de ting, som vi kender i gymnasieskolen, vil fortsætte uændret. Man kan arbejde ud fra de ting, som man kender.

Hvad angår ministerens ønske om at få øgede beføjelser med hensyn til pædagogisk tilsyn, er det ikke noget, vi mener er nødvendigt. Men når det endelig skal være, synes vi, det er vigtigt, at man understreger, at det er en ren undtagelse, når der gribes ind, således som det skete i Ribetilfældet her i sommer.

Endelig synes vi – som det også er præciseret i betænkningen – at det er godt, at de dereguleringer, der kan forventes, vil ske efter en høring, og efter at partierne, der står bag dette forlig, er blevet spurgt herom.

Så vil jeg godt understrege, at vi selvfølgelig fortsat mener, at undervisningen skal være vederlagsfri, og derfor har vi sammen med Socialdemokratiet stillet ændringsforslag nr. 4.

Til sidst vil jeg berøre det ændringsforslag, som er kommet fra Kristeligt Folkepartis side. I virkeligheden er problemet ikke særlig stort, ligegyldigt om man er tilhænger af forslaget eller man er modstander. Det drejer sig om ret få mennesker, som benytter sig af muligheden. Derfor kunne man spørge, om man så ikke lige så godt kunne lade de mennesker modtage den undervisning, som også de andre modtager. I den forbindelse må man sige, at hvis det betyder så meget for de pågældende mennesker, så er det nok ikke noget, som vi skal beslutte lige pludselig. Her vil jeg godt tilslutte mig det, som fru Eva Møller sagde: Det, at ændringsforslaget kom i så sen en time, gjorde, at det nok var vanskeligere at foretage ændring på dette tidspunkt.